

VABATAHLIKU ELU MAKEDOONIAS

Mina olin terve juuni kuu vabatahtlik Makedoonias väikeses linnas, Kavadarci, mis asub riigi keskel. Minu kui vabatahtliku ülesanneteks oli töötada kohalikus noortekeskuses, Kreaktivis, ning ka farmis. Kreaktivis on vabatahtlike põhiülesanneteks veeta aega noortega, aidata neid nende probleemidega ning juhtida neid elus õigesse suunda. Farmis aga tegelesime põhiliselt peenarde rohimise ja kastmisega.

Minnes oli kerge hirm hinges – kas olen edukas oma tegemistes või mis siis saab, kui mulle ei meeldigi seal. Kuid mind ja minu kaaslast, kellega koos tulime kuuks ajaks, võeti soojalt kallistustega vastu. Noored olid, nagu alati, küllaltki elevil uute tulijate ees. Kõik tutvustasid end nagu kord ja kohus, kuid ausalt öeldes, pole mul isegi peale kuut aega kõikide noorte nimed meeles. Tegelikult ei tohiks ma neid isegi noorteks nimetada, sest vaid mõned üksikud olid minust nooremad. Noortekeskuses käisid noored, kes on umbes 16 – 25 aastased, kellest suurem enamus on mehed, neidusid satub Kreaktivi harva, ainult üks neiu külastab noortekeskust igapäevaselt.

Elukorraldus on lihtne – argipäevad on tööpäevad ning nädalavahetustel on igaühel oma vaba voli teha, mida hing ihaldab, niikaua kuni see pole reeglitega vastukajas. Tööpäevadel on kaks võimalust – kas töötatakse noortekeskuses või farmis ning see kõik on graafikutega reguleeritud, et poleks segadust.

Farmi minnakse varahommikul, umbes kuue või seitsme paiku hommikul ning tehakse tööd vaid paar tundi, kuna muidu läheb väljas liiga palavaks. Farm asub Kavadarci umbes viie kilomeetri kaugusel, sinna saab minna jala, jalgrattaga või taksoga. Mina isiklikult valin takso, kuna ma pole üldse hommikuinimene ning mul võtab kaua aega enne, kui üles ärkan. Uskusin, et farm ei anna mulle midagi uut, kuna kõik toimetused, kasvatusviisid jne on Eestile küllaltki sarnased. Seal aga õppisin tundma uut mõistma uut mõistet – *permaculture* – mis tähendab, et üritatakse võimalikult palju järgida seda, kuidas metsikus looduses asjad kasvavad ning üritada ise samamoodi kasvatada taimi.

Kahe esimese nädala jooksul käisin farmis vaid selleks, et taimi kasta ning rohida. Kuid meie, vabatahtlike, ülemus otsustas, et oleks aeg meie farmile ka ehitada kuur, kus saaksime hoida omi tööriistu. Siiani hoidsime neid ühe kohalike vanamemme kuuris, kes meid igat moodi aidata soovis. Kuuri ehitust kergendas asjaolu, et ehitisel oli juba valmis ehitatud vundament ning kolm seinat, millest üks oli tugeva tuule või kurjade kohalike tõttu ümber kukkunud. Palju polnud vaja teha, kõigest lauad puuduvateks seinteks kinni taguda, katus panna ning uks ette muretseda. Mina koos paari lähedasema tuttavaga tegelesime seintega ning ülejäänud katusega. Töö kestis mitu pikka päeva ning kaks nädalat hiljem oli ainus puuduv osa uks, mis nüüd arvatavasti juba olemas on.

Kreaktivis töötab kaks vahetust – hommikune ja õhtune. Hommikune vahetus alustab tööd kell 11.00 hommikul ning lõpetab oma päeva 16.00 ning õhtune töötab 16.00 – 21.00. Põhitegevuseks on noortega suhtlemine või nendega millegi mängimine. Minu suureks

üllatuseks olid lauamängud väga moes ning isegi üks kohalik õpetas mulle male selgeks. Seega põhimõtteliselt anname me kõik üksteisele midagi juurde, vabatahtlikud õpetavad oma kombeid, toredaid mängu jne ning kohalikud samamoodi vastu. Me elame kõik koos seal kui üks pere, kus oma rõõmsad kui ka mitte nii rõõmsad hetked, kuid see kuulub asja juurde.

Soe vastuvõtt Kreaktivis

Viinamarjaistandus farmis

Kuna Kreaktiivil polnud oma kuuri, kus hoida tööriistu, siis ehitasime selle!

Vaade minu kodule, Kavadarciile, torni tipust, kuhu meeldis mulle öösiti mina.